

DOKUMENT: Projev Miloše Zemana na Albertově k 17. listopadu

Prezident Miloš Zeman v projevu k 17. listopadu odmítl nálepkování lidí s kritickým názorem na přijímání uprchlíků. Vyzval lidi, ať nepodléhají vymývání mozků. Celý projev zveřejnil na stránkách Hrad.cz, odkud ho přebíráme v celém rozsahu.

Vážení spoluobčané,

prosím Vás, abychom na zahájení dnešního shromáždění uctili památku obětí islámských teroristických útoků v Paříži minutou ticha.

Děkuji Vám, a nyní mi dovolu, bych především podkoval organizátorům tohoto shromáždění za pozvání, protože bychom si všichni měli v klidu a míru připomenout památku obou sedmnáctých listopadů, jak 17. listopadu 1939, tak 17. listopadu 1989. Co tato dvě výročí přes propast času padesáti let spojuje? Myslím si, že jsou to dvě věci. Za prvé, nesouhlas našeho národa s okupací, ať už zjevnou v případě německé okupace, nebo špatně skrývanou, ale existující v případě okupace sovětské. Tento národ si zaslouží, aby si vládnul sám a aby mu nikdo, opakují nikdo, z vnějšku nediktoval, co má a co nemá dělat. Ale druhá vzpomínka na oba sedmnácté listopady je možná stejně závažná. Tehdy lidé vyšli do ulic, aby protestovali proti [manipulaci](#), aby protestovali proti tomu, že je jim vnucován jeden jediný správný názor, že jsou navlékáni do svěrací kazajky, názorové uniformy, a že nesmějí myslet jinak, než jim předepisuje ten, kdo jimi manipuluje.

Dnes žijeme ve svobodné [společnosti](#), kde vymývání mozků je obtížnější, než bylo v minulosti, ale to neznamena, že neexistuje. Existuje manipulace, která má spoustu krásných názvů. Řeknu Vám jenom tři. Někdo se prohlašuje za „value leaders“, čili hodnotové vůdce, a prohlašuje o sobě, že právě on je oprávněn říkat nám, jaké hodnoty máme, a tedy i jaké nemáme, sdílet. Jiný se prohlašuje za takzvaný „opinion leader“, tedy za vůdce veřejného mínění. A zpravidla jsou to rádobý elity, které se tímto způsobem snaží pouze zviditelnit, aniž by je kdokoli zvolil, a tedy oprávnil k takovému postoji. A to úplně nejstrašnější označení se jmenuje „opinion makers“, tedy tvůrci veřejného mínění. Lidé, kteří se takto nazývají, pohrdají občany, domnívají se, že občané jsou něco jako plastelína nebo něco jako těsto, které je možné hníst do tvaru, který vyhovuje manipulujícímu. A my nejsme těsto, my nejsme plastelína. My všichni, kteří jsme se tady sešli, se snažíme myslet samostatně.

Byli jsme svědky mnoha a mnoha mediálních masáží, ale jednu bych chtěl zmínit samostatně, protože hýbe celým národem. Je to mediální masáž týkající se migrační krize. Domnívám se, že je zapotřebí tolerance vůči odlišným názorům, že každý má právo ve svobodné společnosti tento názor vyjádřit, ale také že opačný názor nesmí být ve skutečně svobodné

společnosti umlčován a označován různými nálepkami nebo dokonce nadávkami, jako je: „extremisté, xenofobové, islamofobové, rasisté nebo fašisté“. Nálepka či nadávka není argument a prokazuje pouze myšlenkovou nedostatečnost těch, kdo ji vyslovují. Stejně tak argumentem není řev, a právě řev je projevem fašistů, právě řev je projevem stáda, které se zde sešlo minulý rok. Náš národ není xenofobní, v tomto národě, v této zemi, žije více než půl milionu cizinců a dokáží najít soužití s naší kulturou, jsou přijímáni přátelsky a nejsou s nimi žádné problémy, naopak naší společnosti prospívají. Ale jejich kultura je plně slučitelná s evropskými hodnotami. Není to kultura vrahů a není to kultura náboženské nenávisti.

Když se ptám, co způsobuje migraci, pak vím, že velká většina těchto ilegálních migrantů jsou mladí, dobře živení, muži. A já se ptám, proč tito muži nebojují za svobodu své země proti Islámskému státu. A pokud přicházejí ze zemí, kde se nebojuje, ptám se, proč nepracují pro svoji vlast a pro její zvelebení, aby jejich země překonala dosavadní zaostalost. Hlas prezidenta republiky má být hlasem národa, nikoli hlasem médií, nikoli jejich mediální troubou. I když přiznávám, že bych měl pohodlnější život, kdybych hlasem médií byl. Novináři, kteří píší každý den o něčem jiném, aniž by čemukoli rozuměli, by mě vychvalovali, jak krásné projevy pronáším. Ale dostal bych se do rozporu se svým národem.

A proto bych Vás závěrem chtěl vyzvat, udělejme všechno proto, abychom i nadále žili ve svobodné společnosti, kde si budeme vážit rozdílnosti svých názorů, kde o nich budeme diskutovat, kde budeme argumentovat a kde nebudeme podléhat vymývání mozků.

Děkuji Vám za Vaši pozornost a setkám se s Vámi opět příští rok. Na shledanou.

Autor: Miloš Zeman, prezident České republiky